

Legyen tizennégy a bekezdések száma

Fonódnak össze műhelymunkánk területei – természetesen. A kiadóé s a folyóiraté. S megeskik, hogy egy Napút-pillanatban fölérősítjük Mustra-rovatunkat: adjunk ízelítőt készülő Napkút-könyveink némelyikéből. Most épp hat tucat bizton tervezett leendő-készülő kötetéről lehetne szó. Közülük tízet mutatunk be színes előközléssel – egyszersmind rovatainkat is éltetve.

Önszócikkek a munkacíme annak a különleges irodalmi lexikonnak, amelynek kortárs magyar szerzői maguk írják meg – felkérésre – önnön szócikkeiket: akkor örülünk, ha ezt egyéni leleménnyel, szellemesen teszik. Gyűlik az anyag. Rövidebb és hosszabb megoldásokkal 16 oldalon tizenketten adnak ezúttal példát.

Kozma Andor ébresztése: T. Kovács Péter válogatásában ízelítőt ad a feledett költő életművéből, a satírákból, szimfóniákból és rapszodiákból, és Merényi Oszkár 1941-es monográfiájának függelékében a hagyatékából közreadott verseiből. A költeményeket az eredeti közlés szerint (de mai technikával) tesszük közzé. Őszi könyv követi a most közreadott két jelentős verset.

Csörsz Istvánt 2012 óta közöljük – visszahozva a feledésből: előbb a Napútban, majd egymást követő esztendőkbén kísérletező megoldásainak egy-egy remeke jelent meg (*Az írás művészete; Viharjelzések*). A küszöbön álló újabb mű a *Földtaposók*. 2001 és 2006 között, megszakításokkal dolgozott rajta, azóta várja a megjelenést. A könyv az emberiség hajnalára, az előemberek világába vezet, s egy kisközösség (horda) sorsának drámai fordulatait mutatja be.

Lábass Endre: „Ezeknek a rövid irományoknak nagy részét a haláлом előtti pár évben írtam, csak néhányat utána. Lassan szoktam meg új életemet, több mint egy éve lényegében semmit sem csinálok, reményeimmel együtt az összes erőm is elveszett. Ez lesz utolsó pesti csavargáskötetem.” Igen, kiadjuk a *Celofántánc* kisprózáit, ki majd, igen, az *Üvegsziget, Varázsló, Mutabor* című hatalmas olvasónapló-folyamot. Később.

Marin Georgievnek (1946) első külföldi verseskönyve nálunk jelenik meg (*Se Isten, se ördög*). Több magyar költőt tolmácsolt bolgárul, köztük a Nagy László nyomdokain Bulgáriában gyakran járó, kortárs verseket interpretáló Rózsa Endrét, Kiss Benedeket és Utassy Józsefet. Utóbbi halálára verset is írt, ennek fordítása is szerepel a mustraválogatásban.

Utassy József összes műve s verseinek kritikai kiadása fél éven belül az olvasók elé kerül egy-egy kötetben – Vilcsek Béla gondozásában. Ebből az alkalomból csak fordítói munkáiból adunk ízelítőt – éppen a Georgiev-magyarításokból.

Sipos Lajos Berda-kismonográfiája rengeteg friss forrás – dokumentumok, emlékek, anekdoták, fotók – felhasználásával alkot új, gazdagabb képet a szerzőről, akiről Vas István ezt írta: egyike a magyar irodalom öt legjelentősebb költőjének.

Kicsi Sándor *A fák, a kakukk és a rovarok* című októberi tanulmánykötetének előfutára a lap oldalain található tudós gondolatfutam. A szerző az etnobiológia stílusainak szintézisére törekszik. Nemcsak az állatok és növények népi osztályozását, megítélését mutatja be, különös kedvvel részletezi a művészetekben, kiváltképpen az irodalomban elnyert jelentőségüket is.

Sziklavári Károly itt publikált tanulmánya a kétszáz éve született Mosonyi Mihály alig ismert úttörő zenei tevékenységét összegzi. Az írás olyan leendő kötet része, amelyben a kutató a magyar romantikus és huszadik századi zenével foglalkozik.

A magyar őstörténet-kutatásban ritkán születnek újabb monografikus feldolgozások, különösen külföldi szerző tollából. Az ukrán kutató, **Olekszij V. Komar** (1977) a régészeti leletek aprólékos összefoglalása mellett igyekszik azok eredményeit a kelet-európai történeti kontextusba beillesztve, az írott források bevonásával is értelmezni, és ezáltal minden eddiginél biztosabb alapon nyugvó magyar etnogenezist felvázolni. A könyv a népszerű Ómúltunk Tára sorozat régen várt újabb tagja lesz.

Idős barátunk, a sokoldalú Ébert Tibor – hattyúdalként alkotta meg a felesége halála után írt ciklust. Mellékletünkbe szántuk későbbre – ide emeljük elő most főhajtással.

Hatvanéves a műhelyünknek sokat segítő, munkánkat tisztelő Bertha Zoltán. Rendhagyó módon ezúttal tizenkét kritikustársa róla fogalmazott bő mondataival köszöntjük irodalomtörténész barátunkat.

A tavaszi napéjegyenlőség napja körül adjuk át Napút Hetedhét-díjunkt: fordítói életműért. Szkok Iván az esemény után tudja csak megalkotni a kitüntetett portréját. Először közölhetjük most az előző évi díjazott Szénási Ferencről, s az ideiről: Tasnádi Editről készült festményeket – a hátsó borítóbelsőn.